Φρύγες Βρίγες. Ἰωνικ.

Vel . . . Sunt auctores (12) transisse ex Europa Mysos, et Bryges, et Thynos, a quibus appel- lantur Mysi, Phryges, Bithyni.

Ἡρν. Φυσ. 15 T. B. Βιβ. V

(12) "Sunt auctores" Herod. lib. VII n. 73. Bryges olim Macedonibus finitimi: Thyni Strymonis accolae fuere, et inde Strymonii appellati, teste eodem Herod. Scholiastes Apollonii ad lib II Argon. vers. 168 dicit esse Thraciae partem, quae Dryas vocetur, Mysae duce, eo videlicet cui asininas aures Jupiter dederunt, Bryges in Mysiam transmisse, atque exigua vocis immutatione Φρύγες ibi esse appellatos, auctor est Hérus in Bibliotheca Photii cod. 186. p. 424.

Birdegys. Duvos

477

a Βιρόγεις, ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἐν ὀρεσιν ὑψηλοῖς ἐν τῷ ἐφεξῆς τῷ Ἰστρῳ ποταμῷ. Ἀπολλ. ἐν τῷ Βιρεγίτικῳ. 22 Βοσ. ..

Ἑλλ. ἐν τῷ ἐφεξῆς

XLIII. . . . . deinde Nauropolium proxim. Ἑλλ. ἐν τῷ ἐφεξῆς
torum Ἑλλ. templum Neptuni Bonnorus Βοσ. V
D passuum intervallo Asyam Europae ter- Ἐπὶ τῷ Ἀσίας
rem aspicens, abest a (Byzantio XII mill.)
P passuum. Inde fauces primae sui
mili. DCCL passuum ubi Bisphatis Bisphorum fuit. Tenent eum locum Thyni, inter-
ora Bithyni. . . . . .

---

(33) Βιρόγεις & Βιρόγεις habent notissima. At codd. MSS. Berg 1 2. Colbert 1. 2. Βιρόγεις multo sin-
cerius: nam Βιρόγεις in Europa ὀλίγιστος Ἕλλ. Ἕ
c. 16. Vet. apud Dater. Βιρόγεις.